

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ UMOWY MIĘDZY
POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ
A
JAPONIĄ
O UNIKANIU PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Japonią o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Tokio dnia 20 lutego 1980 r. (dalej: „Umowa”) zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę oraz Japonię dnia 7 czerwca 2017 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Niniejszy dokument został przygotowany w porozumieniu z właściwymi organami podatkowymi Japonii i przedstawia wspólne rozumienie modyfikacji wprowadzonych do Umowy przez Konwencję MLI.

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji lub przyjęcia przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Japonię, dnia 26 września 2018 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Umowy mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Umowę. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Umowy i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równolegle z Umową, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Umowy zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Umowy. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Umowie (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Umowa”,

„Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Japonii: 1 stycznia 2019 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Umowy poczynawszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Umowy. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 4 i art. 17 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu po dniu 1 stycznia 2019 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2019 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 4 i art. 17 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Japonię:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Japonii, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu po dniu 1 stycznia 2019 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Japonię, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2019 r.

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1369/1>.

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1370/1>.

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Rzeczpospolitą Polską a Japonią zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z [•] r. poz. [•]: *[do uzupełnienia po publikacji]*.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>

UMOWA
MIĘDZY
POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ
A
JAPONIĄ
O UNIKANIU PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Japonii,

Powodowane chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania ekonomicznych stosunków między obu krajami, postanowiły zawrzeć Umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zostaje włączony do preambuły niniejszej Umowy:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [*niniejszą Umową*], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [*Umowie*] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

i uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Umowa niniejsza dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Następujący art. 3 ust. 1 (zmodyfikowany przez ust. 3) Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

Dla celów [Umowy], dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek z [Umawiających się Państw], będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa], ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów opodatkowania przez to [Umawiające się Państwo] jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa]. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo [Umawiającego się Państwa] do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa].

Artykuł 2

1. Do podatków, które stanowią przedmiot niniejszej umowy, zalicza się:
 - a) w Polsce:
 - i) podatek dochodowy,
 - ii) podatek od wynagrodzeń oraz
 - iii) podatek wyrównawczy od podatku dochodowego albo podatku od wynagrodzeń
(zwane dalej „podatkami polskimi”),
 - b) w Japonii:
 - i) podatek dochodowy,
 - ii) podatek od spółek oraz
 - iii) terenowe podatki meldunkowe
(zwane dalej „podatkami japońskimi”).
2. Umowa niniejsza będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków tego samego lub podobnego rodzaju, ogólnokrajowych lub lokalnych, które po podpisaniu niniejszej Umowy będą pobierane obok istniejących podatków lub zamiast nich. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych, po upływie odpowiedniego okresu po dokonaniu takiej zmiany.

Artykuł 3

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” oznacza Polską Rzeczpospolitą Ludową, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza całe terytorium, na którym obowiązuje polskie prawo podatkowe,
- b) określenie „Japonia”, użyte w znaczeniu geograficznym, oznacza całe terytorium, na którym obowiązuje japońskie prawo podatkowe,
- c) określenie „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznacza odpowiednio Polskę lub Japonię,
- d) określenie „podatek” oznacza podatek polski lub podatek japoński, jak wynika z treści,
- e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób,
- f) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub jednostkę prawną, którą w celach opodatkowania traktuje się jako osobę prawną,
- g) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie,
- h) określenie „obywatele” oznacza wszystkie osoby fizyczne, posiadające obywatelstwo jednego Umawiającego się Państwa, oraz wszystkie osoby prawne, utworzone lub zorganizowane na podstawie prawa tego Umawiającego się Państwa, oraz wszystkie organizacje nie posiadające osobowości prawnej, traktowane dla potrzeb podatkowych tego Umawiającego się Państwa jako osoby prawne, utworzone lub zorganizowane na podstawie prawa tego Umawiającego się Państwa,
- i) określenie „właściwa władza” w odniesieniu do Umawiającego się Państwa oznacza Ministra Finansów tego Umawiającego się Państwa lub jego upoważnionego przedstawiciela,
- j) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki przewóz statkiem lub samolotem, prowadzony przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem wypadków, gdy statek lub samolot jest wykorzystywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu postanowień niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie nie zdefiniowane

odmiennie będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, do których stosuje się niniejszą umowę.

Artykuł 4

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według prawa tego państwa podlega opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryteria o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie tylko w zakresie dochodu ze źródeł w nim położonych.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ust. 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to właściwe władze określą w drodze wzajemnego porozumienia to Umawiające się Państwo, w którym osobę tę będzie się uważać za mającą miejsce zamieszkania w rozumieniu niniejszej umowy.

[ZASTĄPIONY przez art. 4 ust. 1 Konwencji MLI (zmodyfikowany przez art. 4 ust. 3 lit. e)]

~~[3. — Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się jej zarząd lub główne biuro.]~~

Następujący art. 4 ust. 1 Konwencji MLI (zmodyfikowany przez art. 4 ust. 3 lit. e) zastępuje art. 4 ust. 3 niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 4 KONWENCJI MLI – PODMIOTY O PODWÓJNEJ SIEDZIBIE

Jeżeli na podstawie postanowień [Umowy] osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obu [Umawiających się Państw], właściwe organy [Umawiających się Państw] podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z [Umawiających się Państw] będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów [Umowy], mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W przypadku braku takiego porozumienia, osoba taka nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w [Umowie].

Artykuł 5

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządzania,
 - b) filię,
 - c) biuro,
 - d) zakład fabryczny,
 - e) warsztat,
 - f) kopalnię, szyb naftowy lub gazowy, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych.
3. Budowa lub montaż stanowi zakład wtedy, gdy trwa dłużej niż 12 miesięcy.
4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu uważa się, że określenie „zakład” nie będzie obejmowało:
 - a) placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów przedsiębiorstwa,
 - b) zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania,
 - c) zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
 - d) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa,
 - e) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie dla przechowania oraz innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym dla przedsiębiorstwa,
 - f) stałych placówek, utrzymywanych wyłącznie dla połączenia działalności wymienionej w lit. a) do e), pod warunkiem że całkowita działalność placówki wynikająca z tego połączenia ma przygotowawczy lub pomocniczy charakter.
5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6 - działająca na rzecz przedsiębiorstwa ma pełnomocnictwo do zawierania w Umawiającym się Państwie umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to zwykle wykonuje, to uważa się, iż przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Umawiającym się Państwie w zakresie wszelkich czynności, które osoba ta przedsięwzię na rzecz przedsiębiorstwa, chyba że działalność tej osoby jest ograniczona do wymienionej w ustępie 4, która - jeśli jest wykonywana przez stałą placówkę - nie przekształca stałej placówki w zakład w rozumieniu postanowień niniejszego ustępu.
6. Nie będzie się uważać przedsiębiorstwa za posiadające zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, jeżeli te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi swoją działalność w tym drugim Umawiającym się Państwie przez posiadany tam zakład lub w inny sposób, nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

1. Dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” będzie miało znaczenie zgodne z prawem Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym wypadku przynależność do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy dotyczące majątku nieruchomego, użytkowanie nieruchomości oraz prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw mineralnych; statki oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów uzyskiwanych z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa oraz do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu przez przedsiębiorstwo, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku podlegającego opodatkowaniu według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu postanowień poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu będzie dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie zostają naruszone przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

1. Zyski pochodzące z eksploatacji statków lub samolotów w komunikacji międzynarodowej, wykonywanej przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

2. W związku z działalnością statków lub samolotów w komunikacji międzynarodowej, prowadzoną przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, przedsiębiorstwo to, jeśli jest przedsiębiorstwem Polski, będzie zwolnione od podatku od przedsiębiorstw w Japonii, a jeśli jest przedsiębiorstwem Japonii, będzie zwolnione od każdego podatku podobnego do japońskiego podatku od przedsiębiorstw, który może zostać nałożony w przyszłości w Polsce.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 będą miały również zastosowanie do zysków, pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo

- b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w jednym i drugim wypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Następujący art. 17 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje postanowienia niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 17 KONWENCJI MLI – KOREKTY WSPÓŁZALEŻNE

Jeżeli [Umawiające się Państwo] włącza do zysków przedsiębiorstwa tego [Umawiającego się Państwa] – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego [Umawiającego się Państwa], z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tej drugim [Umawiającym się Państwie], i zyski w ten sposób włączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego [Umawiającego się Państwa], gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie [Umawiające się Państwo] dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty odpowiednio uwzględnione będą inne postanowienia [Umowy], a właściwe organy [Umawiających się Państw] będą w razie konieczności konsultować się ze sobą.

Artykuł 10

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże dywidendy te mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Umawiającego Państwa, a jeżeli odbiorcą dywidend jest uprawniony właściciel, to wymierzony podatek nie może przekroczyć 10% kwoty dywidend brutto.
3. Określenie „dywidendy” użyte w niniejszym artykule oznacza wpływy z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również wpływy pochodzące z innych udziałów w spółce, które są traktowane w ten sam sposób, jak wpływy z akcji, zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę.
4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli uprawniony właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie,

wykonuje działalność zarobkową w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, za pomocą tam położonej stałej placówki, i gdy udział, z którego tytułu wypłaca się dywidendy, jest rzeczywiście związany z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, to drugie Umawiające się Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend, wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem wypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Umawiającym się Państwie, lub wypadku, gdy udział, z którego tytułu dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też obciążać zysku spółki podatkiem od nie wydzielonego zysku, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 11

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą podlegać opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże odsetki te mogą również podlegać opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, lecz jeśli ich odbiorca jest uprawnionym właścicielem odsetek, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10% kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i uzyskiwane przez Rząd drugiego Umawiającego się Państwa, włączając w to terenowe jednostki władzy, Bank Centralny drugiego Umawiającego się Państwa lub jakąkolwiek instytucję finansową, stanowiącą w całości własność Państwa, albo przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie odnośnie do wierzytelności gwarantowanych lub pośrednio finansowanych przez Rząd Umawiającego się Państwa, włączając w to terenowe jednostki władzy, Bank Centralny tego Umawiającego się Państwa lub jakąkolwiek instytucję finansową, stanowiącą w całości własność Państwa, będą zwolnione od opodatkowania w pierwszym z wymienionych Umawiających się Państw.

4. Określenie „odsetki”, użyte w niniejszym artykule, oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego, a także zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem udziału w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych, obligacji i skryptów dłużnych, obejmując premie i nagrody mające związek z tymi pożyczkami publicznymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli uprawniony właściciel odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w

drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową poprzez położony tam zakład bądź wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód, korzystając ze stałej placówki, która jest w nim położona, i jeżeli wiarytelność, z tytułu której są płacone odsetki, rzeczywiście należy do takiego zakładu lub takiej stałej placówki. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Odsetki będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, gdy wypłacający je jest Umawiającym się Państwem, terenową jednostką władzy lub osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie. Jeżeli osoba wypłacająca odsetki - niezależnie od tego, czy jest osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, czy nie - posiada jednak w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością której powstało zadłużenie, od którego płatne są odsetki, i takie odsetki są wypłacane przez ten zakład lub stałą placówkę, to odsetki te będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, w którym zakład lub stała placówka są położone.

7. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki mające związek z roszczeniem wynikającym z długu przewyższają kwotę, którą dłużnik i wierzyciel uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym wypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

1. Należności licencyjne pochodzące z Umawiającego się Państwa, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. a) Należności licencyjne z tytułu technologii przemysłowych mogą być również opodatkowane w Umawiającym Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, lecz podatek ustalony w ten sposób nie może przekraczać 10% kwoty brutto tych należności, jeżeli uprawniony właściciel należności licencyjnych jest osobą mającą miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie.

b) Należności licencyjne z tytułu praw autorskich mogą być zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, jeżeli uprawniony właściciel tych należności jest osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie.

3. a) Określenie "należności licencyjne z tytułu technologii przemysłowych", użyte w ustępie 2, oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania jakiegokolwiek patentu, znaku towarowego, rozwiązania konstrukcyjnego oraz modelu, planu, tajemnicy lub technologii produkcyjnej albo z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania wyposażenia przemysłowego,

handlowego czy naukowego oraz za informacje związane ze zdobytym doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

b) Określenie “należności licencyjne z tytułu praw autorskich”, użyte w ustępie 2, oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla radia lub telewizji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli uprawniony właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą te należności, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których należności licencyjne są wypłacane, rzeczywiście należą do takiego zakładu lub stałej placówki. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy dłużnikiem jest to Umawiające się Państwo lub jego władza lokalna albo osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka same pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne związane z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą dłużnik i wierzyciel uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do ostatnio wymienionej kwoty. W takim wypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

1. Zyski, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, określonego w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku innego niż majątek nieruchomy, stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub z przeniesienia tytułu własności majątku innego niż majątek nieruchomy, przynależnego do stałej placówki, którą dysponuje osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, zajmująca się wykonywaniem w drugim Umawiającym się Państwie wolnego zawodu, łącznie z zyskami uzyskanymi z przeniesienia tytułu własności

takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

3. Zyski uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności statków lub samolotów działających w komunikacji międzynarodowej oraz tytułu własności majątku innego niż majątek nieruchomy, związanego z działalnością tych statków lub samolotów, mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie.

[ZMODYFIKOWANY przez art. 9 ust. 4 Konwencji MLI]

[4. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 i 3 mogą podlegać opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.]

Następujący art. 9 ust. 4 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje art. 13 ust. 4 Umowy¹:

**ARTYKUŁ 9 KONWENCJI MLI – ZYSKI Z TYTUŁU PRZENIESIENIA UDZIAŁÓW
LUB AKCJI LUB INNYCH PRAW W PODMIOTACH, KTÓRYCH WARTOŚĆ
POCHODZI GŁÓWNIE Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO**

Dla celów [Umowy], zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa] z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim [Umawiającym się Państwie], jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 50% z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tego drugiego [Umawiającego się Państwa].

Artykuł 14

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o niezależnym charakterze, będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, to dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub

¹ W praktyce oznacza to, że stosowanie art. 13 ust. 4 Umowy jest zmodyfikowane poprzez dodanie do Umowy klauzuli nieruchomościowej, o której mowa w art. 9 ust. 4 Konwencji MLI.

oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, techników, inżynierów, architektów, stomatologów oraz księgowych.

Artykuł 15

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21, pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Umawiającym się Państwie łącznie nie dłużej niż 183 dni podczas roku kalendarzowego oraz
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Umawiającym się Państwie, oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Umawiającym się Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku lub samolotu działającego w komunikacji międzynarodowej przy pomocy przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 17

1. Bez względu na postanowienia artykułu 14 i 15, dochody uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, występującą w charakterze artysty, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego lub muzyka, albo też sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być

opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie. Jednak dochód taki będzie zwolniony spod opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli taka działalność wykonywana jest przez osobę mającą miejsce zamieszkania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie, zgodnie ze specjalnym programem wymiany kulturalnej, uzgodnionym między Rządami obu Umawiających się Państw.

2. Jeżeli dochód uzyskiwany z osobiście wykonywanej działalności przez artystów lub sportowców nie przypada na rzecz artysty lub sportowca, ale na rzecz innej osoby, to dochód ten może być bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana. Jednak dochód taki będzie zwolniony od opodatkowania w Umawiającym się Państwie, jeśli dochód ten jest uzyskiwany z tytułu działalności wykonywanej przez osobę mającą miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, zgodnie ze specjalnym programem wymiany kulturalnej uzgodnionym pomiędzy Rządami obu Umawiających się Państw, i przypada na rzecz innej osoby, która ma miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 18

Z uwzględnieniem postanowień ustępu 2 artykułu 19, emerytury i inne świadczenia o podobnym charakterze wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z jej zatrudnieniem w przeszłości oraz wszelkie renty wypłacane takiej osobie będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 19

1. a) Wynagrodzenie inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo albo jego władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Umawiającego się Państwa albo jego władzy lokalnej, w ramach pełnienia funkcji o publicznym charakterze, będzie opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie może być opodatkowane tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym drugim Umawiającym się Państwie i jeśli osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w tym drugim Umawiającym się Państwie oraz jeśli osoba ta:

- i. jest obywatelem drugiego Umawiającego się Państwa lub
- ii. nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek emerytura wypłacana przez Umawiające się Państwo lub jego władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług, świadczonych na rzecz tego Umawiającego się Państwa lub jego władzy lokalnej, będzie opodatkowana tylko w tym Umawiającym się Państwie.

b) Jednakże emerytura taka będzie opodatkowana tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania i obywatelstwo tego drugiego Umawiającego się Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15, 16, 17 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń oraz rent i emerytur, mających związek z usługami świadczonymi w związku z działalnością zarobkową Umawiającego się Państwa lub jego władzy lokalnej.

Artykuł 20

1. Profesor lub nauczyciel, który przybył do Umawiającego się Państwa na okres nie przekraczający 2 lat w celu nauczania lub prowadzenia badań naukowych na uniwersytecie, w szkole pomaturalnej, szkole albo w innej placówce uznanej za oświatową w tym Umawiającym się Państwie i który ma albo bezpośrednio przed powyższym okresem miał stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie w zakresie wynagrodzenia z tytułu takiego nauczania lub prowadzenia prac badawczych.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu z tytułu prowadzenia prac badawczych, jeśli takie prace są podejmowane głównie dla osiągnięcia prywatnych korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 21

1. Osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w momencie rozpoczęcia swego pobytu w drugim Umawiającym się Państwie, która czasowo przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie głównie w celu:

- a) studiowania na uniwersytecie lub innej placówce uznanej za oświatową w tym drugim Umawiającym się Państwie albo
- b) odbycia praktyki potrzebnej do zdobycia kwalifikacji, uprawniających ją do wykonywania zawodu lub specjalności w danym zawodzie, albo
- c) studiowania lub prowadzenia prac naukowych jako odbiorca stypendium, kieszonkowego lub nagrody od organizacji o charakterze rządowym, religijnym, dobroczynnym, naukowym, literackim lub oświatowym,

będzie zwolniona od opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie odnośnie do kwoty określonej w ustępie 2, w okresie nie przekraczającym 5 lat podatkowych od chwili swego przybycia do tego drugiego Umawiającego się Państwa.

2. Do kwot określonych w ustępie 1 należą:

- a) darowizny nadsyłane z zagranicy, przeznaczone na utrzymanie tej osoby, naukę, studiowanie, prowadzenie przez nią prac badawczych lub odbywanie praktyki, albo

- b) stypendium, kieszonkowe lub nagroda, albo
- c) dochód z pracy najemnej wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie w łącznej kwocie nie wyższej w danym roku podatkowym niż 100.000 zł, jeśli drugim Umawiającym się Państwem jest Polska, lub 600.000 japońskich jenów, jeśli drugim Umawiającym się Państwem jest Japonia.

Artykuł 22

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej umowy, będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie.
2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu innego niż dochód z tytułu majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeśli odbiorca takiego dochodu, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład albo wykonuje w tym drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód, wykorzystując położoną tam stałą placówkę, a prawo lub majątek, w związku z którym dochód jest wypłacany, są rzeczywiście związane z takim zakładem lub stałą placówką. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

1. Z uwzględnieniem postanowień polskiego ustawodawstwa podatkowego²:

[ZASTĄPIONY przez art. 5 ust. 6 Konwencji MLI]

~~[a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Japonii, to Polska, z uwzględnieniem postanowień litery b), może zwolnić taki dochód z opodatkowania lub może przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu tej osoby zastosować stopę podatku, która mogłaby być zastosowana, jeżeli zwolniony dochód nie byłby w ten sposób zwolniony z opodatkowania.]~~

² Należy mieć na uwadze, że w polskim alternacie Umowy postanowienie dotyczące polskiej metody unikania podwójnego opodatkowania jest oznaczone jako art. 23 ust. 1, podczas gdy postanowienie dotyczące japońskiej metody unikania podwójnego opodatkowania jest oznaczone jako art. 23 ust. 2. W japońskim alternacie, polska metoda unikania podwójnego opodatkowania jest oznaczona jako art. 23 ust. 2, podczas gdy postanowienie dotyczące japońskiej metody unikania podwójnego opodatkowania jest oznaczone jako art. 23 ust. 1.

Następujący art. 5 ust. 6 Konwencji MLI zastępuje art. 23 ust. 1 lit. a) niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 5 KONWENCJI MLI – STOSOWANIE METOD UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA (Opcja C)

W przypadku, gdy osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] uzyskuje dochód, który zgodnie z postanowieniami [Umowy] może być opodatkowany przez [Japonię] (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez [Japonię] wyłącznie z powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Japonii]), [Polska] zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w [Japonii].

Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w [Japonii].

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem [Umowy] dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] jest zwolniony z opodatkowania w [Polsce], wówczas [Polska] może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby uwzględnić zwolniony dochód.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Japonii, Polska może uwzględnić jako potrącenie od polskiego podatku dochodowego tej osoby kwotę równą podatkowi zapłaconemu w związku z tym dochodem w Japonii. Potrącenie takie nie może jednak przekroczyć części polskiego podatku, która została obliczona przed dokonaniem potrącenia i która przypada na ten dochód.

2. Z uwzględnieniem ustawodawstwa japońskiego, dotyczącego uwzględniania podatku płaconego w jakimkolwiek kraju innym niż Japonia, jako potrącenia w stosunku do japońskiego podatku:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Japonii osiąga z Polski dochód, który może być opodatkowany w Polsce stosownie do postanowień niniejszej umowy, to kwota polskiego podatku płatnego ze względu na ten dochód będzie uwzględniona jako potrącenie w stosunku do japońskiego podatku, jaki został nałożony na tę osobę. Jednakże kwota tego potrącenia nie może przekroczyć tej części japońskiego podatku, która odpowiednio przypada na ten dochód.

b) Jeżeli dochód osiągany z Polski stanowi dywidendę wypłacaną przez spółkę mającą siedzibę w Polsce spółce mającej siedzibę w Japonii, która posiada albo co najmniej 25% udziałów z prawem głosu w spółce wypłacającej dywidendy, albo całość udziałów, wydanych przez tę spółkę, to w kwocie potrącenia będzie

uwzględniony podatek polski płacony przez spółkę wypłacającą dywidendę, mający związek z dochodem spółki.

Artykuł 24

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie będą poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne albo bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym w tych samych okolicznościach są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie może być również stosowane - bez względu na postanowienia artykułu 1 - do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
2. Opodatkowanie zakładu lub stałej placówki, którą przedsiębiorstwo albo osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie będzie w drugim Umawiającym się Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa lub osób drugiego Umawiającego się Państwa, prowadzących taką samą działalność. Postanowienia tego nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje ono Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie zwolnień podatkowych, ulg i obniżek z uwagi na stan cywilny lub rodzinny, których udziela osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium.
3. Z wyjątkiem wypadku stosowania postanowień artykułu 9, artykułu 11 ustęp 7 oraz artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne oraz inne płatności ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu zysków tego przedsiębiorstwa podlegających opodatkowaniu na takich samych warunkach, jakby były one wypłacane na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Umawiającym się Państwie.
4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części, bezpośrednio lub pośrednio należy do osoby lub osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie lub jest przez nie kontrolowany, nie będą w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.
5. Postanowienia tego artykułu będą stosowane, bez względu na postanowienia artykułu 2, do każdego rodzaju podatków.
6. Postanowień niniejszego artykułu nie stosuje się do zróżnicowanego systemu podatkowego w zakresie podatku od dochodu lub zysku, który jest przewidziany w Polsce dla przedsiębiorstw uspołecznionych.

Artykuł 25

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania podjęte przez Państwo lub oba Umawiające się Państwa pociągają lub pociągną za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, bez ujmy dla środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Umawiających się Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1 - właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu pociągającym za sobą podwyższenie opodatkowania niezgodnie z niniejszą umową.

2. Jeżeli ta właściwa władza jednego Umawiającego się Państwa uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, to poczyni ona starania, aby sprawę tę uregulować we wzajemnym porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w wypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu osiągnięcia porozumienia wskazanego w poprzednich ustępach porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 26

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do wykonywania postanowień niniejszej umowy lub informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, które ono przewiduje, nie jest sprzeczne z niniejszą umową. Wymienione informacje będą stanowiły tajemnicę i nie będą mogły być udzielane żadnym osobom lub władzom innym niż zajmującym się ustalaniem, poborem lub ściąganiem podatków, stanowiących przedmiot niniejszej umowy.

2. Ustęp 1 nie może być w żadnym wypadku interpretowany tak, jak gdyby zobowiązywał on jedno z Umawiających się Państw do:

a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa, albo

c) przekazywania informacji, które ujawniałyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa bądź których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu.

Artykuł 27

Przepisy niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje postanowienia niniejszej Umowy³:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW (test podstawowego celu - tzw. klauzula PPT)

Bez względu na postanowienia [Umowy], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiejkolwiek struktury lub zawarcia jakiejkolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Umowy].

Artykuł 28

1. Umowa niniejsza będzie ratyfikowana, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie 30 dni od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie miała w obu Umawiających się Państwach zastosowanie do dochodu uzyskanego w danym roku podatkowym, poczynając od dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym, w którym niniejsza umowa weszła w życie.

Artykuł 29

³ Art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

Umowa niniejsza będzie obowiązywać przez czas nieokreślony, jednakże każde z Umawiających się Państw może przekazać drugiemu Umawiającemu się Państwu notyfikację o jej wypowiedzeniu w drodze dyplomatycznej, dokonując tej czynności w dniu 30 czerwca lub przed upływem tego dnia w każdym roku kalendarzowym, rozpoczynającym się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy, a w takim wypadku niniejsza umowa przestanie obowiązywać w obu Umawiających się Państwach w zakresie dochodu uzyskanego w danym roku podatkowym, poczynając od dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Tokio w dniu 20 lutego 1980 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach: polskim, japońskim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

W razie powstania rozbieżności w interpretacji postanowień niniejszej umowy, tekst angielski będzie miał moc rozstrzygającą.

PROTOKÓŁ

Przy podpisywaniu Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Japonią o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, zwanej dalej „Umową”, niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które będą stanowiły integralną część Umowy.

1. W nawiązaniu do artykułu 4 ustęp 2 Umowy, jeżeli osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to problem ten będzie rozwiązywany w drodze wzajemnego porozumienia, z uwzględnieniem następujących zasad:

a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),

b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze, albo jeżeli nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa,

c) jeżeli zwykle przebywa ona w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym z Umawiających się Państw, którego jest ona obywatelem.

2. W nawiązaniu do artykułu 8 Umowy rozumie się, że postanowienia omawianego artykułu będą również stosowane do zysków z działalności w transporcie międzynarodowym dzierżawionych statków lub samolotów oraz z podobnej działalności, związanej z działalnością statków lub samolotów w komunikacji międzynarodowej, włączając w to:

a) zyski z dzierżawionych statków lub samolotów bez załogi lub z załogą, jeśli taka dzierżawa jest ubocznym źródłem dochodu przedsiębiorstwa zaangażowanego w międzynarodowej działalności statków lub samolotów, oraz

b) zyski z tytułu użytkowania, utrzymywania lub wypożyczania kontenerów, przyczep lub innego wyposażenia, związanego z transportem kontenerów lub barek, działających w systemie LAS (lighters-aboard-ship system), mających związek z działalnością statków lub samolotów w komunikacji międzynarodowej.

3. W nawiązaniu do artykułu 24 ustęp 5 Umowy rozumie się, że określenie "podatki każdego rodzaju" nie obejmuje polskiej opłaty skarbowej za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa oraz polskiej opłaty skarbowej za zameldowanie.

Sporządzono w Tokio w dniu 20 lutego 1980 r. w dwóch egzemplarzach w językach: polskim, japońskim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

W razie powstania rozbieżności w interpretacji postanowień niniejszej Umowy, tekst angielski będzie miał moc rozstrzygającą.